

RODICA LĂZĂRESCU

DICTIONAR DE CAPCANE ALE LIMBII ROMÂNE

Prefață: Ion Toma

Ediția a II-a, revizuită

A

a₁, (literă) s. m./s. n., pl. **a/a-uri**

a₂, (sunet) s. m., pl. **a**. DOOM2 diferențiază *litera de sunet*, pentru fiecare indicându-se câte o valoare morfologică.

a₃, prep. din fondul vechi (*Miroase a primăvară*); intră în compunerea unor cuvinte (*acasă, aseară, anume* etc.); în exprimarea posesiei (prep. + substantiv în acuzativ precedat de un numeral): *autor a trei manuale; posesor a cinci case*. Nefiind articol genitival, nu se face acordul; prin urmare, construcții de tipul *autor al trei manuale* sunt incorecte. Din punct de vedere sintactic, secvența **a... manuale** este atribut substantival genitival. Celealte valori morfolactice ale cuvântului **a**: articol genitival; verb auxiliar; pronomen demonstrativ (*A de colo este sora lui.*); adjecțiv pronominal (*A bătrână n-a venit.*); interjecție.

Abidjan, dj pron. [g].

abilitate, s. f., „principere, îscusință, dibacie, îndemânare”. Să nu se

confunde cu paronimul **agilitate**, s. f., „suplețe, sprinteneală”.

abjură, vb. tranz., ind. prez. pers. a III-a **abjură**; „a renega public o credință, o doctrină”.

ablație / ablațiune (*a-bla-ți-e/-ti-u-*), s. f., pl. **ablații/ablațiuni**; „transportare (prin acțiunea vântului, a apelor sau a ghețarilor) a materialului rezultat în urma dezagregării solului sau a rocilor; îndepărțare a unui organ, a unui membru al corpului omenesc sau a unui țesut patologic”.

abluțiune, (*a-blu-ți-u-*), s. f., pl. **abluțiuni**; „spălare rituală pe corp sau pe o parte a lui, prescrisă de unele religii pentru purificare; spălare sau îmbăiere cu ajutorul dușului”.

abnegație, s. f., pl. **abnegații**; „devotament dus până la sacrificiu”. Este greșită întrebuițarea lui cu sensul de „sârghiuță”, ca în ex.: *Elevii învață cu abnegație*.

aborigen, (*a-bo-*), adj. m., s. m.; adj. f., s. f. **aborigenă**, „băştinaş, autohton”.

abroga, (*a-bro-*), vb., ind. prez. pers. a III-a **abrogă**; „a suprime o lege, o dispoziţie”.

abscons, adj. var., f. sg. **absconsă**, „greu de înțeles”.

absolvi, vb. tranz., ind. prez. pers. a III-a **absolvă**; conj. prez. pers. a III-a **să absolve**; „a termina un an şcolar, un ciclu de învăţământ”; „a scuti pe cineva de pedeapsă”.

abstracţie / („lucru abstract”) **abstracţiune** (-*ti-e/-ti-u-*), s. f., în variaţie liberă, dar numai **a face abstracţie**, „a nu lua în consideraţie, a ignora”.

abstrus(rar), adj. var. „greu de înțeles; întunecat, obscur”.

abtibild, s. n. , pl. **abtibilduri**, „imagine tipărită în culori, executată pe o hârtie cu suprafaţă gumată; nimicuri, mici şmecherii”. Sunt greşite formele *acțibild*, *atipild*.

academie, s. f., „instituţie superioară de cultură, şcoală de învăţământ superior”; corect cu accentul pe penultima silabă.

acatist / **acatist**, s. n., pl. **acatiste** / **acatiste**; „slujbă bisericescă, rugăciuni şi cântări în cinstea Fecioarei Maria şi a unor sfinti”.

accede, vb., ind. prez. pers. I sg. şi a III-a pl. **acced**, conj. prez. pers.

a III-a **să acceadă**. Nu se foloseşte la timpuri trecute, moduri impersonale.

aceptie, (-*ti-e*), s. f., pl. **acceptii**. La sg., nu **accepțiune**. Are înțelesul de „sens, semnificaţie, înțeles” şi nu trebuie confundat cu paronimul său **acceptare**, s. f., „consimtământ”.

accident, s. m., pl. **accidenți**, „(muz.) alteraţie” şi s. n., pl. **accidente**, „întâmplare neplăcută, nerorocită; neregularitate a solului”.

acciză, s. f., pl. **accize**.

aciua (pop.), (*a-ciu-a*), vb. refl.; „a-şi găsi refugiu, a se pripăsi, a se oploşi”.

acnee, s.f., G-D art. **acneei**.

acolit, -ă, s. m. şi f., „părtaş la o acţiune ilegală”.

acont / **aconto**, s. n, pl. **aconturi** / **acontouri**, „parte dintr-o sumă de bani care se plăteşte înainte, la o cumpărare, ca garanţie; arvnă”. Sunt acceptate ambele forme.

acoperi, vb. tranz., „a pune ceva peste un obiect”; forma corectă pentru ind. prez., pers. I, (eu) **acopăr**, nu **acoper**.

acorda₁, vb. tranz., „a da; a face acordul gramatical”, ind. prez. pers. a III-a **acordă**.

acorda₂, vb. tranz., „a aduce tonurile unui instrument muzical la

aceeași înălțime”, ind. prez. pers. a III-a **acordează**.

acquis, pron. [aki], (*ac-quis*), s. n., art. **acquis-ul**; *recunoscut, incontestabil*. Folosit în sintagma **acquis-ul comunitar**, denumește drepturile și obligațiile statelor Uniunii Europene, actele normative respective. DOOM2 recomandă atașarea cu cratimă a articolului la împrumuturile care se termină cu litere nepronunțate în limba română.

acribie, (*a-cri-bi-*), s. f. „corectitudine, exactitate, rigurozitate științifică”.

acrimonios, adj. var., „acru, caustic”.

acro-, elem. comp., „ascuțit”, „extrem”, „vârf”.

acrocefal, adj. var., „cu craniul țuguiat”.

acrofobie, s. f., „teamă patologică de locuri înalte”.

acronim, adj. var., s. n., pl. **acronime**, „(cuvânt) format din litere sau segmente inițiale ale altor cuvinte”.

activ₁, s.n., pl. **activuri**, „grup de activiști”.

activ₂, s.n., pl. **active**, „bunuri”.

actualitate, (-*tu-a-*), s. f., „faptul de a fi actual, prezent”.

acuarelă, (-*cua-re-*), s. f., „vopsea solidă care, subțiată cu apă, se

întrebuințează în pictură; pictură făcută în acuarelă”.

acumulator, s. m. (auto) / s. n., pl. **acumulatori** / **acumulatoare**.

acum / acuma, adv.; a doua formă este acceptată doar ca variantă pop. și fam.

accuratețe, s. f., „attenție, grijă deosebită”; nu **acurateță**.

acvaforte, s. f., pl. („gravuri”) **acvaforte** „procedeu de reproducere a unui desen liniar prin intermediul unui clișeu gravat; stampă obținută prin acest procedeu”; nu **aquaforă**.

acvilă, s. f., „nume dat mai multor specii de păsări răpitoare din familia acvilinelor, cu cioc puternic și încovoiat, cu gheare puternice și cu aripile lungi și ascuțite”; accentul pe prima silabă, conform originalului latin.

acvilon, s. n., „vânt de miazănoapte, rece și violent”; a nu se confunda cu adj. **acvilin**, „coroiat; aspru”.

adagio, (*a-da-gio*), adv., „lent, ușor, în tempo rar (indicație muzicală)”; s. n., „bucată sau piesă muzicală executată în tempo lent”. Abr. **Ad⁰**. Nu este același lucru cu **adagiu** (v. mai jos), nici nu este sinonim cu **adaos**.

adagiu, (*a-da-giu*), s. n., pl. **adagii**, sinonim cu *maximă, aforism, sentință, cugetare, dicton*.

adaos, s. n., pl. **adaosuri**; nu este corectă forma **adaus** (v. **adagio**).

ad-hoc (*divan ~*) / **ad hoc**, adj. invar., adv., „anume pentru acest scop; de circumstanță”.

adiacent, (-*di-a-*), adj. var., „alăturat, înrudit”.

adică, adv. (lat. *adde... quod*), „la urma urmei, mai bine zis”; nu este acceptată accentuarea pe prima silabă.

adineaori / adineauri (-*nea-ori* / -*nea-uri*), adv., forme în variație liberă.

ad-interim / ad interim, adj. invar. (locuțiune latină), „care ține locul titularului, care este provizoriu; interimar”. Este corectă rostirea cu accentul pe silaba *in-*. Abr. **a.i.** / **ad int.**

adipos, adj. var., „gras”.

adipsie, s. f., „lipsă de sete”.

adonic, adj. var., f. pl. **adonice**, „(în metrică antică; despre versuri) alcătuit dintr-un dactil și un spondeu sau troheu”. Paronim cu **adonis**, s. m., „tânăr foarte frumos”.

adopta, vb. tranz., ind. prez. pers. a III-a **adoptă**; „a înfia un copil; a accepta o părere, o metodă”.

adopție, (-*ti-e*), s. f., „înfiere”, nu **a-dopțiune**.

aduce, vb. tranz., „a lua cu sine un lucru și a veni cu el undeva sau la

cineva (pentru a-l preda); a produce, a procura, a crea, a pricinaui”. La imper. **adu**, dar, urmat de pronumele personal *o*, **ad-o**. Imper. neg. **nu aduce**.

adulter, adj. var. și s. n., pl. **adultere**; „care încalcă fidelitatea conjugală”. Este incorectă rostirea cu accentul pe a doua silabă (**adulter**).

adventiv, adj. var., „(despre rădăcini) dezvoltat în alt loc decât cel normal”; să nu se confundă cu paronimul **adventist**, „adept al adventismului”.

adversitate, s. f., „împrejurare potrivnică, dificultate cu care cineva are de luptat”. Nu este sinonim cu **dușmanie**.

advertising, pron. [*advertaf zing*], s. n., „publicitate”.

advon, s. n., pl. **advoane/ advonuri**, „tinda dinăuntru a unei biserici creștine”.

aed, s. m., pl. **aezi**; „poet epic recitator și cântăreț în Grecia antică”.

afabil, adj. var., „binevoitor, cordial; tandru, afectuos”.

afară de, loc. conjecț. în registru fam.

afazie, s. f., „pierdere parțială sau totală a posibilității de a vorbi”.

aferat, adj. var., „care este sau vrea să pară foarte ocupat”. Nu trebuie confundat cu paronimul **aferent**

„care este în legătură cu ceva, care depinde de ceva sau decurge din ceva”.

Afganistan / Afghanistan, gh pron. [g], s. propriu n.; locuitorul se numește **afgan / afghan**.

afin, s. m., „arbust scund, răspândit în regiunile de munte”; să nu se confunde cu **afin**, s. m., „rudă prin alianță”.

afluență, (-*flu-en-*), s. f., „multime de oameni; cantitate mare; abundență”; prin urmare, **afluență mare** este pleonasm.

a fortiori, -ti- pron. [ti], adj., adv. (lat.), „(despre raționamente) care constă în trecerea de la o judecată la alta, în favoarea celei de-a doua judecați existând tot atâtea temeiuri sau temeiuri în plus”.

afreta, (*a-fre-*), vb. tranz., „a închiria o navă; a navloși”.

afrodisiac, (*a-fro-, -zi-ac*), adj. var., s. n., „(despre substanțe) care excită pornirile sexuale”; cu **z**, nu cu **s**.

aftershave, pron. [*afṭärʃəf v*], art. **aftershave-ul**, pl. **aftershave-uri**, s. n., „(cremă, soluție) după bărbierit”. Conform DOOM2, pentru împrumuturile recente desinențele de plural se leagă prin cratimă de cuvintele a căror finală prezintă deosebiri între scriere și pronunțare sau care au finale grafice

neobișnuite la cuvintele vechi din limba română.

agat, s. n., pl. **agate**, „piatră semi-prețioasă”.

agată, s. f., pl. **agate**, „litere tipografice”.

agentură, s. f., „casă de comerț condusă de un agent; grupare în interiorul unui stat, partid etc. aflată în slujba unor forțe străine”. Nu trebuie confundat cu paronimul **agenție**, s. f., „reprezentanță, sucursală a unei instituții”.

agheasmă, s. f., G-D art. **aghësmei**; „apă sfântă”; sunt greșite formele **aiasmă**, **aghiasmă**.

aghiotant, (-*ghi-o-*), s. m., pl. **aghio-tanți**.

Aghiuță, (-*ghi-u-*), s. propriu m. (ngr. *aghios* „sfânt” + suf. *-uță*), „drac”.

agnozie, (*ag-no- / a-gno-*), s. f., „ pierdere a capacitatei de a recunoaște obiecte, persoane”.

agorafobie, s. f., „teamă patologică de a traversa spații largi, deschise, piețe”.

agora, s. f., „piată publică în Grecia antică”. Să nu se confunde cu **agoră**, s. f., pl. **agore**, „spațiu public”, sau cu **angora**, s. f., „nume dat unor specii de animale (capră, iepure, pisică) cu păr lung și mătăsos; (p. ext.) părul prelucrat al acestor specii de animale”.

agrafie, s. f., „pierderea capacitatei de redare a ideilor prin scris”.

agrea, (-gre-), vb. tranz. de prima conjugare „a vedea cu ochi buni; a simpatiza; a accepta”; datorită vocaliei e din rădăcină la care se adaugă desințenta care începe cu e, unele forme ale verbului se scriu cu doi e (ex. **agreez**, **agreezi**, **agreează**, să **agreeze**).

agreement, pron. [əgrɪ'mɛnt], (a-gree-), s. n., „acord”.

agrement, (a-gre-), s. n., „plăcere, consimțământ, acord”.

agrest, adj. var., „câmpenesc”.

agrișă / **agrișă**, s. f., „fructul agrisului”.

ah, interj. și s.n., pl. **ahuri**.

Ahile, în expresia *călcâiul lui ~*, „loc vulnerabil” (singurul loc rămas necufundat în apele Styxului și, deci, singurul punct vulnerabil. În călcâi îl va ținti Paris, omorându-l pe eroul grec.)

aidoma, (a-i-), adv., prep., „la fel, asemenea, exact”.

aievea, adv., „real, palpabil, concret, în realitate”; nu **aevea**.

airbag, pron. [ərbeg], pl. **airbaguri**, s. n.

airbus, pron. eng. [ərbəs] / fr. [ərbü̃s], (air-bus), s. n., pl. **airbusuri**; denumește un tip de avion.

aisberg, (ais-), pl. **aisberguri**, s. n., „bloc de gheăță plutitor”.

aiura, (a-iu-), vb., ind. prez. pers. a III-a **aiurează**, „a delira”.

aiuri, (a-iu-), vb, ind. prez. pers. I sg. și a III-a pl. **aiuresc**, „a zăpăci”.

Alba Iulia, s. propriu f., G-D **Albei Iulia**. Locuitorul se numește **albaiulian**, f. sg. **albaiuliancă**.

albie, (-bi-e), s.f., pl. **albii**.

alcătuī, vb. tranz., (eu, ei) **alcătuiesc**, nu **alcătuie**; reg., vb. refl. a se **alcătuī**, „a se învoi”.

alcool, s. m., pl. **alcooli** (chim.) și s. n., , pl. **alcooluri**, „spirit, băutură”.

aleatoriu, (-le-a-), adj. var. m., la f. **aleatorie**, la pl. m. și f. **aleatorii**, „întâmplător”. Este greșită forma de f. sg. **aleatoare**.

alee, (-le-e), G-D art. **aleii**, s. f., „drum într-un parc, grădină”; nu **aleie**.

alega, vb. tranz., „(jur.) a invoca ceva ca scuză, ca motiv pentru justificarea unei fapte”. Ind. prez. pers. a III-a **aleghează**. Să nu se confundă cu omonimul său, termen pop. și inv., (a se) **alega**, „a se ține de capul cuiva”, ind. prez. pers. a III-a se **aleagă**.

aleluia, interj., exclamație, laudă în cântări bisericesti; nu **aliluia**.

Alexandria, s. propriu f., numele a două orașe, unul din România și altul din R.A. Egipt. Locuitorul se numește **alexăndrinean**, f. sg. **alexăndrineancă**.

algoritm, s. m., pl. numai **algoritmii**.

alias, (-li-as), adv. (lat.) „adică”.

alibi, s. n., pl. **alibii**, „dovadă în justiție”; este incorectă accentuarea celei de-a doua silabe.

alienă, (-li-e-), 1. vb. tranz., „a înstrăina”; 2. vb. refl. (fig.) „a înnebuni”.

alienare, (-li-e-), s. f., „(jur.) transmitere a dreptului de proprietate; înstrăinare a unui bun”.

alienat, (-li-e-), adj. var., s. m. și s. f., „suferind de o boală mintală; nebun”.

alienație, (-li-e-, -ti-e), s. f., „(med.) boală mintală; nebunie”.

alineat, (-ne-at), s. n., „paragraf”.

Nu trebuie confundat cu **aliniat**, adj. var., „care este așezat în linie dreaptă; (despre țări) care aparține unei grupări constituite pe baza unui tratat.”

alivancă, reg., s. f., pl. **alivenci**, „turtă făcută din mălai amestecat cu lapte bătut și cu brânză și coaptă în cuptor cu unt sau cu smântână”.

all right, pron. [olra/t], loc. adj., loc. adv., interj.

alo₁ / **alo**, interj.

alo₂, s. n., art. **alooul**, pl. **aloouri**; apel telefonic.

alocuțiune, s. f., „cuvântare scurtă”, prin urmare, **scurtă alocuțiune** este pleonasm.

alogen, adj. var., „care se deosebește prin natură și origine de mediul în care se află; (despre populații) de origine străină, venit din altă parte”, confundat cu **halogen**, s. și adj. var., „nume generic pentru elementele clor, fluor, brom, iod și astatiniu; care dă naștere la săruri”.

alohton, (-loh-ton / -lo-hton), adj. var., „originar din alte regiuni; (despre roci) care a suferit deplasări față de locul de formare”.

alopecie, s. f., „cădere prematură a părului”.

alpestru, adj. var., „alpin, din re-giunile muntoase înalte”.

alsacian, s. pron. [z], (-ci-an), adj. var.

altădată, adv. de timp, sinonim cu *cândva*, *odata*, *odinoară*. Pentru a se evita confuzia cu locuțiunea adverbială **altă dată**, adverbul poate fi înlocuit cu unul dintre sinonimele sale, iar locuțiunea cu sintagma *în altă împrejurare*.

alte dăți, loc. adv., „în alte împrejurări”. Locuțiunile adverbiale nu cunosc categoria numărului, prin

urmare, **alte dăți** nu este pl. locuțunii adv. **altă dată**.

alternativă, s. f., denumind o situație din care există două ieșiri / o posibilitate de a alege între două soluții. „A avea o alternativă” sau „a fi pus într-o alternativă” înseamnă „a avea de ales între două soluții”. Este greșit să se credă că fiecare dintre cele două soluții este o alternativă.

Alteța Sa, loc. pr., pl. **Altetele Lor**.

Toate componentele locuțiunilor pronominale de politețe se scriu cu majusculă (**Domnia Sa; Excelența Voastră; Înălțimea Voastră; Sfintia Sa**).

alt fel, adj. pr. + s. n., „fel diferit”, nu trebuie confundat cu **altfel de**, loc. adj., „diferit”, sau cu adv. **altfel**, „în alt mod, în caz contrar”.

alură, u pron. [i̯], pl. **aluri**, s. f., „fel de a se mișca; înfâțișare”.

aluviu, s. n., „(geol.) cuaternarul superior, începând de la retragerea ghețarilor până în zilele noastre”. Să nu se confunde cu paronimul său, v. **aluviu**.

aluviu, (-vi-u-), s. f., „(geol.) material transportat și depus prin acțiunea apelor curgătoare”.

alvită, s. f., pl. **alvite** (sorturi, porții); „produs zaharos fabricat din zahăr, miere, nuci și amidon sau albuș de ou”; deși este derivat în

limbă de la *halva* + suf. *-iță*, nu este corectă varianta **halvită**.

Alzheimer (*maladie lui ~*), (germ.), pron. [al̪θaɪ̯f mār̪], (*Alz-hei-*), s. propriu.

amalgam, s. n., pl. **amalgame / amalgamuri**; „amestec de elemente disparate”.

amanet, s. n., pl. **amanete / amaneturi**; „obiecte de preț predate cîiva drept garanție pentru restituirea unei datorii; zălog”.

amândoī, num. colectiv, la G-D antepus **amânduror**, G-D singur sau postpus **amândurora**. Nu sunt corecte formele **amândour / amândoura**.

ambianță, (-bi-an-), s. f., „mediu material, social sau moral în care trăiește cineva sau în care se află ceva; climat”. Este greșit să i se atribuie înțelesul de „armonie, înțelegere”.

amelioră, (-li-o-), vb. tranz., „a îmbunătăți, a perfecționa”, greșit întrebuițat în locul altor verbe: **a (se) diminua, a se retrage (precipitațiile s-au ameliorat, boala s-a ameliorat)**.

amenda, vb. tranz., în limba română există două verbe omonime. Unul, cu înțelesul de „a aplica o amendă (amendă = pedeapsă în bani)”. Celălalt, polisemantic, înseamnă în limbaj politic „a îmbunătăți, a modifica prin amendamente un

text, mai ales o lege (amendament = modificare adusă unui proiect de act normativ sau de tratat)", iar în agricultură „a îmbunătăți unele însușiri ale solului prin încorporarea unor amendamente (amendament = substanță)".

amesteca, vb. tranz., „a face un amestec; (despre grupuri de ființe deosebite) a pătrunde unele printre altele; a interveni, a se băga”. Uneori, este greșit folosit cu aceste înțelesuri vb. tranz. **(a) mesteca**, „a sfărâma un aliment cu dinții și a-l amesteca în gură pentru a-l înghiți”.

amfibologic, adj. var., „echivoc, ambiguu”.

amforă, s. f., nu *anforă*.

amigdală, s. f., pl. **amigdale**; „fiecare dintre cele două glande de natură limfatică, situate de o parte și de alta a omușorului”.

amicitie, (-*ti-e*), s. f., pl. **amicitii**. V. antonimul **inamicitie**.

amigdalită, s. f., „boală manifestată prin inflamarea acută sau cronică a amigdalelor”. Ca și în cazul **apendicitei**, este auzită uneori afirmația „*mă doare amigdalita*”, caz de folosire greșită a numelui bolii în locul celui al organului bolnav. E ca și cum s-ar spune „*mă doare hepatita*”.

amnezie, (*am-ne-* / *a-mne-*), s. f., „pierdere totală sau parțială a memoriei”.

amplitudine, s. f., termen din fizică denumind „depărtarea maximă a unui corp oscilant față de poziția de echilibru”, greșit folosit (considerat mai elevat) în locul lui **amploare**, s. f., sinonim cu *anvergură, întindere*.

amvon, s. n., pl. **amvoane**; „construcție specială într-o biserică, de unde se predică Evanghelia”. Este greșită forma de sg. *anvon*.

anacolut, s. n., pl. **anacoluturi**, „greșală gramaticală la nivel sintactic”.

anacronism, s. n., „eroare în fixarea unei date; obicei, idee perimată”.

anaforă / anaforă, s. f., denumirea unei figuri de stil; să nu se confundă cu paronimul **anafură**, s. f., „pâine sfântă”.

analeptic, adj. var. și s. n., pl. **analeptice**, „(med.) întăritor, fortifiant, tonic”.

analog₁, adj. var., f. sg. **analoagă** / **analoga**, pl. **analoage** / **analoge**; „la fel, asemănător”.

analog₂, s. n., pl. **analoguri**, „pupitru înalt, mobil, pe care se pun cărțile de cult în biserică ortodoxă”.

anamneza, (-*nam-ne-* / *-na-mne-*), s. f., „descriere a antecedentelor unei boli”.

anasâna, (cu ~), loc. adv., „cu forță”.

anatemă, s. f., „osândire, ostracizare”.

ancola (rar), vb., „a încleia”; v. paronimul **anca**.

anca, vb., ind. prez. pers. a III-a **ancorează**.

Andalucia, ci pron. [si] / **Andaluzia**, s. propriu, locuitorul se numește **andaluz**.

Andorra (Principatul Andorrei), s. propriu, locuitorul se numește **andoran**.

angelică / **anghelică**, s. f., G-D art. **angelicii** / **anghelicii**; „plantă erbacee aromatică”.

angină, s. f., pl. **angine**. Nu mai este acceptată varianta **anghină**.

angora, s. f., „nume dat unor specii de animale (capră, iepure, pisică) cu păr lung și mătăsos”; prin extensie „părul prelucrat al acestor specii de animale”. Este greșită rostirea cu accentul pe prima silabă. A doua ediție a DOOM nu îl mai consideră invariabil și acceptă forma de G-D art. **angorei**.

angro, adj. invar., adv., neologism adaptat fonetic (fr. *en gros*). Se acceptă și valoarea de s. n., art. **angroul**, pl. **angrouri**.

aniversa, vb. tranz. obținut prin derivare regresivă, „a sărbători împlinirea unui număr de ani de la

un eveniment”. Cuvântul *an* fiind cuprins în verb (lat. *annus* „an” + *verto* „a întoarce”), enunțul **aniversăm 25 de ani** este pleonastic. De fapt, se aniversează evenimentul, nu anii care au trecut de la producerea lui.

anodin, adj. var., „neînsemnat; banal”.

anorexie, (*a-no-* / *an-o-*), s. f., „lipsa poftei de mâncare; inapetență”.

anost / **anost**, adj. var., f. sg. **anostă** / **anostă**; „plasticos, searbăd”.

ansamblu, s. n., pl. **ansambluri** / (tehn.) **ansamble**.

antaretic, (*an-tarc-tic* / *ant-arc-tic*), adj. var., „situat la Polul Sud”.

ante-, element de compunere care înseamnă „înainte”, „anterior”. Să nu se confundă cu paronimul **anti-**, „împotriva”, „în contra”, „opus”.

antediluvian, (-*vi-an*), adj. var., „care aparține unei epoci străvechi”.

antet, s. n., pl. **anteturi** / **antete**, „indicatie tipărită în partea de sus a unei hârtii”.

antic / **antic**, adj. var., „care a existat cândva, în trecutul îndepărtat”.

anticamera, s. f., „camera în care se așteaptă pentru a fi primit de un superior”; nu **antecamera**, deoarece în italiană, de unde a fost împrumutat, cele două prefixe